

ΛΑΪΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΤΗΣ «ΒΡΑΔΥΝΗΣ»

ΑΙ ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΑΠΟ ΤΟΥ 1800 ΚΑΙ ΠΕΡΑΝ

ΜΑΘΗΜΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ, ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑ-
ΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΕΩΣ ΕΝ
ΤΩ ΕΘΝΙΚΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ Κ. ΠΑΝΑΓ. ΖΕΡΒΟΥ

Πρώτος διευθυντής του Ἀστεροσκοπείου ὑπῆρξεν ὁ Γεώργιος Βούρης, ὁ ὁποῖος ἦτο καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν, τῆς μαθηματικῆς φυσικῆς καὶ τῆς ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ. Οὗτος ἐδημοσίευσε καὶ τινὰς ἀστρονομικὰς ἐργασίας πρωτοτύπους εἰς τὸ διεθνὸς φήμης γερμανικὸν περιοδικὸν «Ἀστρονομικαὶ Εἰδήσεις», ἔκαμε δὲ καὶ σειρὰν μετεωρολογικῶν παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας συνέχισε μετὰ ταῦτα ὁ Ἰωάννης Παπαδάκης, ὅστις ἐδίδαξεν ὡς καθηγητὴς καὶ ἀστρονομίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Τὸ ἔτος 1858 μετεκλήθη εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστεροσκοπείου ὁ Γερμανὸς Julius Schmidt, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου Argebander. Οὗτος ἐργάσθη ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν ἐν αὐτῷ καὶ προήγαγε τὰ μέγιστα τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐλληνικὴν ἐπιστήμην τῶν ἀστρῶν διὰ δημοσιεύσεως εἴτε εἰς τὸ προαναφερθὲν περιοδικὸν «Ἀστρονομικαὶ Εἰδήσεις», εἴτε εἰς τὰ «Χρονικά τοῦ Ἀστεροσκοπείου». Ὁ Schmidt ἡσχολήθη μὲ παντὸς εἶδους παρατηρήσεις: τῶν πλανητῶν, τῶν διαττόντων, τῶν κομητῶν, τῆς σελήνης. Ἐργασθεὶς οὗτος ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος, ἔκαμε πλείστα διὰ τὴν ἀναδίωξιν τῆς Ἐπιστήμης τοῦ Οὐρανοῦ. Αἱ ἐργασίαι του συνεδέθησαν ἀρρήκτως μετὰ τοῦ Ἀστεροσκοπείου μας καὶ μέχρι σήμερον λίαν εὐφήμως ἀναφέρεται τὸ ὄνομά του ἀπὸ πολλοῦς. Σπουδαῖον ἔργον αὐτοῦ εἶναι ὁ τοπογραφικὸς χάρτης τῆς σελήνης, ὅστις ἐγένετο κυρίως διὰ παρατηρήσεων τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἡμερινοῦ τηλεσκοπίου Σίντν.

Βοηθὸς αὐτοῦ καὶ μετὰ ταῦτα, κατόπιν σπουδῶν ἐν Γερμανίᾳ, καθηγητὴς τῆς ἀστρονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἦτο ὁ Δημήτριος Κοκκίδης, ὁ ὁποῖος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστεροσκοπείου μετὰ τὴν ἀποχώρησιν καὶ τὸν θάνατον τοῦ J. Schmidt. Οὗτος ἡσχολήθη πολὺ εἰς τὴν ἀστρονομίαν, δημοσιεύσας ἀξιολόγους ἐργασίας, ἀναφερόμενας εἰς τὸν ἥλιον, εἰς τὴν ἀνακάλυψιν οὐρανίων σωμάτων διὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ κ. ἄ. Ἐδημοσίευσε δὲ καὶ μαθήματα ἀστρονομίας καὶ οὐράνιον Μηχανικὴν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1890 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν ὁ Δ. Αἰγινίτης, τοῦ ὁποῖου ἡ ὑπερτεσσαρονταετὴς δράσις ἐν τῷ ἔθνετι τούτῳ ὑπῆρξε λίαν καρποφόρος.

ΤΑ ΩΡΑΙΩΤΕΡΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ μακαρίτης καθηγητὴς τῆς Ἀστρονομίας Δ. Κοκκίδης ἦτο ὁ πρῶτος συντάξας μετεωρολογικὸν δελτίον, ἐπὶ τῇ βάσει τηλεγραφημάτων ποὺ ἐλάμβανε ἀπὸ τοῦς σταθμοῦς ποὺ ἵδρυσεν ἀνά τὴν Ἑλλάδα.

Μίαν ἡμέραν ὅμως θέρους, οἱ συντάκται τῆς «Καθημερινῆς» τοῦ Μιχαὴλ Λάμπρου, εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὁποίας ἐλαμβάνοντο τὰ τηλεγραφήματα καὶ ὁπόθεν ὁ καθηγητὴς διήρχετο καὶ συνέτασσε τὸ δελτίον, ἐπρομηθεύθησαν ἀπὸ τὸ τηλεγραφεῖον φάκελ λα καὶ χαρτί καὶ συνέταξαν πλαστὰ τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα ἀνήγγελλον ὅτι θοῦνὰ καὶ πελάγη συνεταράσσοντο ἀπὸ τὴν κακοκαιρίαν.

Ὁ Κοκκίδης, ἐκπληκτος ἀνεγίνωκε τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο τηλεγράφημα, ὅτε ἕνας τῶν «συνωμοτῶν» τὸν ἠρώτησε, ἂν στὸ Ἴονιο ὁ καιρὸς εἶναι καλὸς, διότι ἐπερίμενε τὴν πεθερὰν του.

Ὁ καθηγητὴς περίφροντις, δὲν τοῦ ἀπάντησε ἀμέσως, ἀλλὰ σὲ λίγο, ἐνθυμηθεὶς τὴν ἐρώτησιν, τοῦ ἀπάντησε:

— Ἀπὸ τὴν Μασσαλία ἔρχεται ἡ πεθερά σου; — εἶπε. Θὰ καλοπεράσῃ...

Ἄλλ' οἱ ὁμηρικοὶ γέλωτες ποὺ ἐξεπράγνησαν, ἔκαμαν τὸν Κοκκίδην νὰ ἐννοήσῃ τὴν «συνωμοσίαν» καὶ νὰ συγχωρήσῃ τοὺς συνωμώτας διὰ τὸ πετυχημένο ἀστεῖο τους.

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ
ΔΙΑ ΜΕΣΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ Κ. Γ. ΑΣΠΡΕΑ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
σμοῦ λαοὺς θυσιζόμενους εἰς
διανοητικὸν σκότος καὶ διὰ
τῆς ἐπικοινωνίας, τῶν ἐπιγα-
μιῶν καὶ τῆς προωθήσεως καὶ
ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου νὰ
σφυρηλατήσῃ ψυχικοὺς δε-
σμοὺς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων
καὶ τῶν Μικρασιατῶν ἰδίως.

ΘΥΡΥΛΟΙ ΚΑΙ ΟΡΑΜΑΤΑ

Εἰς τὸν Μ. Ἀλέξανδρον εὐ-
ρίσκομεν τὴν κολοσσιαίαν ψυ-
χικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία χα-
ρακτηρίζει τοὺς ἐλαχίστους
μεγάλους ἀνδρας τῆς ἀνθρω-
πότητος, δηλαδὴ τὴν δύναμιν
καὶ τὴν θέλησιν, τὴν αὐτόφω-
τον καὶ τὴν ἀκαμπτὸν, ἡ ὁ-
ποία εἴτε εἶνε «δαϊμόνιον», ὅ-
πως ὀνομάσθη ἀπὸ τὸν Σω-
κράτη, εἴτε «τύχη», ὅπως ὀνο-
μάσθη ἀπὸ τὸν Καίσαρα, εἴτε
«ἡγερία» ἀπὸ τὸν Νουμᾶν, ἢ
«ἐίμαρμένη» ἀπὸ τὸν Ναπο-
λέοντα, ἢ «πίστις εἰς τὸν Θε-

ρὸς βασιλόπαις ὥρμησε πρὸς
τὸν Βουκεφάλαν, ἤρπασε νὰ
ἡγία, ἔστρεψε τὸν ἵππον πρὸς
τὸν ἥλιον διὰ νὰ μὴ βλέπῃ τὴν
σκιάν του καὶ τρομάξῃ, τὸν
ὤθησε πρὸς καλπασμόν, ἔτρε-
ξε παραλλήλως τοῦ ἵππου ἐπὶ
μικρὸν καὶ μετὰ ἕνα ἄλμα εὐ-
ρέθη ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ Φίλιππος καὶ οἱ ἐπίλε-
κτοὶ τῶν ἱππέων ἔμειναν κα-
τάπληκτοι.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἱππεύσας
ἄπαξ τὸν ἡμιάγριον καὶ ἀτί-
θασσον ἵππον, ὥρμησεν εἰς
καλπασμόν, τὸν ἀφήκεν ἐλεύ-
θερον, διέγραψε μετ' ὀρμῆς
μεγάλους κύκλους καὶ κα-
τάρθωσε νὰ τὸν χαλιναγωγῇ
καὶ νὰ τὸν συγκρατήσῃ μετ'
ὀλίγον ἐνώπιον τοῦ πα-
τρός του.

Ὁ Φίλιππος ἐδάκρυσε τότε,
τὸν ἐνηγκαλίσθη, κατεφίλησε
τὴν κεφαλὴν του καὶ πρὸ τῶν
ἐκπληκτῶν καὶ συγκινημένων

Χρυσῶν μετάλλιον, εὐρεθὲν εἰς τὴν Ταρσόν. Εἰς τὴν μίαν ὄψιν
φαίνεται ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐν προτομῇ, εἰς δὲ τὴν ἄλλην
εἰς κυνήγιον λεόντων

ὄν» ἀπὸ τὸν Οὐράσιγκτων, εἶνε
ἐν καὶ τὸ αὐτό, ἡ συγκέντρω-
σις δηλαδὴ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ
δρῶντος προσώπου πιστεως
καὶ θελήσεως ἀκλονήτου καὶ
ἐν ταύτῳ ἀμετάπτωτος ἀπό-
φασις πρὸς ἐπιτέλεισιν τοῦ ἀ-
ναληφθέντος ἔργου.

Πρὸς τὴν γέννησιν τοῦ Με-
γάλου Ἀλεξάνδρου συνοψαί-
νονται θρύλοι καὶ παραδόσεις
παράδοξοι καὶ ἐκπληκτικοί.
Ὅπως ἀναφέρει ὁ Πλούταρχος,
ἡ μητέρα τοῦ Ἀλεξάν-
δρου Ὀλυμπιάς, κατὰ τὴν νύ-
κτα τὴν προηγηθεῖσαν τοῦ
γάμου τῆς μετὰ τὸν Φίλιππον εἰ-
δεν ὅτι ἐξερράγη θρονιὴ με-
γάλη καὶ ὅ ἐξ αὐτῆς κερου-
νὸς ἔπεσεν ἐπὶ τῆς κοιλίας
τῆς, πυρκαϊὰ ἦναψε εἰς τὰ
σιτάγγνα τῆς καὶ αἱ φλόγες
περνούμεναι πρὸς διαφόρους

Μακεδόνων στρατηγῶν τοῦ
εἶπε:

— ὦ! παιδί μου, ζήτησε
γιὰ τὸν ἑαυτὸν σου πολὺ με-
γαλύτεραν βασιλείαν, «Μα-
κεδονία γάρ σε οὐ χωρεῖ».

Γ. Κ. ΑΣΠΡΕΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Πρὸς τὴν καταπλη-
κτικὴν ἐκστρατείαν.— Ἀρ-
χηγοὶ, σύνθεσις καὶ δυνά-
μεις τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ.
— Ἡ διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου
ἀποβίβασις εἰς τὸ πεδῖον τῆς
Τρωάδος.— Μία δραματικὴ
νύκτα.— Ὁ ἐλληνικὸς στρα-
τὸς καταυλίζεται ἐπὶ τοῦ πε-
δίου τῶν μαχῶν τῶν Ἀχαι-
ῶν καὶ τῶν Τρώων.— Ὅπτα-
σισμοὶ καὶ ὁράματα.— Εἰς
τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων ἀ-
φυπνίζονται τὴν νύκτα φά-
ντασμα ἑλπίδος καὶ ἑλ-